

Po vzniku protektorátu postihla místní židovskou i romskou komunitu nacistická opatření. Židovskému obyvatelstvu byly zabaveny nebo zastaveny živnosti a v roce 1943 je čekala deportace do terezínského ghetta nebo přímo do Osvětimi. Romové byli téhož roku zavlášeni do Osvětimi II- Březinky. Osada v Havčicích byla stržena, zůstaly jen tyčí domky.

V Uherském Brodě fungovalo také jedno z tzv. sborných míst, kde byly soustřeďovány romské rodiny z uherskobrodského okresu před deportací do Osvětimi.

Rozkazem šéfa SS a německé policie Heinricha Himmlera ze dne 16. 12. 1942 bylo nařízeno provést deportaci „Cikánů a cikánských míšenců“ do koncentračního tábora v Osvětimi. Nařízení se vztahovalo mj. i na území protektorátu.

Před transportem byli Romové svázeni na tzv. sborná místa. Sborným místem pro romské rodiny žijící v okrese Uherský Brod se stal Fuchsův dvůr, objekt zabavený panu Fuchsovi, který byl jako Žid deportován do koncentračního tábora.

Z jednotlivých romských osad i jednotlivých domácností byli Romové nejprve předvedeni etnicky a s etnickou asistencí převezeni nákladními auty do Fuchsova dvora, kde byli soustředěni mezi dny 15. 3. – 19. 3. 1943. Byla zde sestavována část hromadného transportu Romů, který byl vypraven z Olomouce. Po příjezdu byli přinuceni odevzdat doklady, peníze i přebytečné svršky. Následovalo zařazení do transportu, které prováděli pracovníci německé kriminální policie, jimž asistovala protektorátní kriminální policie a etnictvo. Podle svědectví některých pamětníků varovali v některých případech místní etnici Romy před blížící se deportací. Tato možnost zůstala v drtivé většině případů nevyužita a Romové byli deportováni.

Po vyřazení několika jednotlivců, klasifikovaných za tzv. Necikány, z transportu byli ostatní naloženi do dobytých vagonů a odvezeni do Olomouce, kde byli připojeni k vlakové soupravě, která odvezla 1038 osob do tzv. cikánského tábora v části BII koncentračního tábora Auschwitz II – Birkenau. Z tohoto počtu bylo 509 mužů (obdrželi vzešská čísla Z 4320 – 4838) a 529 žen (vzešská čísla Z 4848 – 5376). Trasa vedla, podobně jako u dalších transportů, nejprve do Moravské Ostravy, kde byla protektorátní policie a etnictvo nahrazeny německou policií, která transport doprovodila až do Osvětimi. Z tohoto transportu zahynulo 58 % deportovaných.

Romy vyřazené z tohoto transportu však čekal podobný osud. Po intervenci německé kriminální policie z dubna 1943 bylo protektorátní policii nařízeno tyto osoby přezkoumat a většina z nich byla zařazena do dalších transportů.